

[Arentoft]

Jeg kan også pege på vort ændringsforslag til finansloven for 1980, ændringsforslag nr. 1974, hvor vi går ind for en rammebevilling til forsvar. Vi begrundet det bl. a. med følgende bemærkninger med henvisning til forsvarsordningens videreførelse frem til 1981:

»Når folketingsbeslutningen går ud på, at der alene skal anvendes godt 7 mia kr. til forsvar i 1980, må der derfor finde en særdeles stærk, rationel og smidig administration sted af bevillingen, således at pengene anvendes mest effektivt. Det er umuligt for folketinget i efteråret 1979 i detaljer at fastlægge, hvordan en sådan mest effektiv benyttelse af de til rådighed værende forsvarsmidler sker igennem hele kalenderåret 1980. Der sker en rivende udvikling i de våbenteknologiske forhold, i Danmarks købsmuligheder på de forskellige områder, i vor tilpasning til de andre NATO-partners forsvarsbudgetter, i de udenrigs- og sikkerhedspolitiske forhold og i de øvrige omstændigheder, som er afgørende for, hvordan et beløb i størrelsesordenen godt 7 mia kr. mest effektivt anvendes.

Det må derfor være den forsvarsminister, som er udgået som et resultat af det seneste folketingsvalg, som har frihed til at rokere med anvendelsen af det samlede beløb, og en indgående forhåndskontrol fra folketingets side er uhensigtsmæssig og umulig – også som følge af, at der på militærområdet er tale om så mange nye, vanskeligt forståelige og hurtigt skiftende forhold og omstændigheder, der – bl. a. som følge af hensyntagen til vore NATO-partnere – må hemmeligholdes i vidt omfang, endog over for 179 folketingsmedlemmer.«

Jeg har hørt kritik af dette forslag, bl. a. at så kunne forsvarsministeren skalte og valte med pengene, som han ville. Men det er ikke rigtigt. I forbindelse med enhver finanslov forelægges der også et regnskab, så det kan kontrolleres, hvordan de bevilgede midler er anvendt.

På det militære område, som vel må siges at være helt specielt, som det også fremgik af vore bemærkninger til ændringsforslag nr. 1974, kan det vel også være betænkeligt, at folketingsmedlemmer, der netop nu ser godt på økonomien, skal tale med om noget, de i mange tilfælde ikke har tilstrækkeligt kendskab til. Derfor er vort ændringsforslag hermed draget frem igen til behagelig overvejelse for de implicerede. Lad mig endnu en

gang understrege, at så længe der ikke ligger et forslag til en ny forsvarslov, bør al tale om procenter i forbindelse med forsaret ophøre.

Det drejer sig om at få det forsvar, som Danmark har behov for, og her har vi et udspil fra langtidsplanlægningsgruppen. Det skal sammenholdes med regeringens og folketingets krav til forsaret om løsning af dets opgaver, og derefter må det besluttes, hvilke midler i form af personel og materiel forsaret skal have. Når det ligger klart, må det beregnes, hvad det koster, og ad den vej må man så finde frem til den bedst mulige løsning. Derfor er det helt forkert at tale om penge og bevillinger på nuværende tidspunkt, og derfor må jeg slutte med at opfordre regeringen til hurtigst muligt at fremsætte et lovforslag, som kan blive behørigt behandlet i forsvarsudvalget.

Til sidst vil jeg gerne komme med et lille hjertesuk. I Berlingske Tidende i dag står der under overskriften »Sikkerheds- og NATO-politikken til debat i dag«, at der er stillet en forespørgsel af 8 partier, og så nævner man 7, nemlig socialdemokratiet, det konservative folkeparti, venstre, det radikale venstre, centrum-demokraterne, kristeligt folkeparti og retsforbundet. Det er kun 7 partier, og der står oven i købet 8 partier, så man kan altså ikke engang tælle på Berlingske Tidende. Jeg har hørt, at man i Radioavisen har nævnt den fremsatte dagsorden, som er fremsat af 6 partier, og her nævner man de 5 og undlader også dér, måske bevidst, fremskridtspartiet. Jeg ser frem til, at man er så fair både i Radioavisen og på Berlingske Tidende, at man i Radioavisen i dag får rettet det dér, og at der i Berlingske Tidende i morgen kommer en rettelse af det forhold.

Gert Petersen (SF):

Jeg vil godt først sige nogle ord om selve Afghanistansspørgsmålet, derefter om denne forespørgsels karakter, videre om baggrunden for den internationale spænding, den øgede internationale spænding, vi oplever, og endelig om problemet: hvad kan man gøre, hvad bør der gøres?

Først hvad angår Afghanistan. Vi er enige med regeringen i det afsnit i ministerens tale, hvor der tages klar afstand fra den sovjetiske intervention i Afghanistan, og hvor der udtrykkes et ønske om, at Sovjetunionen må